Bön till Jesus

När Jesus stod strax inför att lida, dö, uppstå och upphöjas till himlen igen, varifrån han en gång hade stigit ner (Fil 2:6-11), så bröt en ny tid in när det gäller bönen. Nu skulle han lämna jordelivet och återvända till Fadern, där han skulle be för dem (Rom 8:34), och de på jorden kvarvarande lärjungarna skulle fortsätta att be, men nu på ett nytt sätt: *i Jesu namn* (Joh 16:23b-24). Men det stannade inte där, för från uppmaningen att be *i* Jesu namn i Johannes evangelium sker en utveckling i riktning mot att be direkt *till* Jesu namn. Detta var i och för sig en naturligt konsekvens av att lärjungarna började förstå att människan Jesus också var Gud, med det var ett oerhört stort steg för dem som judar att omfamna tanken på att tillbe sin Mästare.

Bibeltexter. Vi läser några bibelställen som berör detta med att be direkt till Jesus:

- Före Jesu lidande:
  - Matt 2:11 – de vise männens tillbedjan av Jesus som nyfödd i Betlehem
  - Matt 14:33 – lärjungarna tillbad Jesus och kallade honom Guds Son när han stillat stormen efter att Petrus försökt gå på vattnet
  - Joh 9:38 – den blindfödde mannen tillbad Jesus efter att han blivit botad
  - Joh 14:13-14 – Jesus ska ge bönesvar när vi ber i hans namn, och då är det svårt att inte vända sig direkt till honom
- Efter Jesu uppståndelse:
  - Matt 28:9 – kvinnorna vid graven tillbad den Uppståndne
  - Matt 28:17 – de elva tillbad den Uppståndne innan himmelsfärden
- Efter Jesu himmelsfärd:
  - Luk 24:52 – direkt efter himmelsfärden tillbad lärjungarna honom, och sedan vände de tillbaka till Jerusalem i stor glädje
  - Apg 7:59 (jfr Luk 23:46) – Stefanus överlämnar sin ande till Jesus innan han dör, precis som Jesus själv överlämnade sin ande i Faderns händer. Dessa böner anspelar på Psalm 31:7, och var en vanlig bön fromma judar bad innan de skulle somna på kvällen.
  - Apg 9:14 – Ananias klagar över att behöva gå och besöka Saulus, eftersom han var motståndare till alla som åkallar[1] Jesu namn
  - Apg 9:21 – Saulus (Paulus) förvånar omgivningen med att predika att Jesus är Guds Son, trots att han kommit för att gripa alla dem som åkallar Jesu namn.
  - 1 Kor 1:2 – det var ett kännetecken på alla kristna i hela den då kända världen att de på varje plats åkallade Herren Jesu namn
- I den himmelska världen:
  - Hebr 1:6 – författaren citerar Psalm 97:7 och tillämpar den på Sonen i inledningen av Hebreerbrevet, där Jesu gudom är ett genomgående tema
  - Upp 5:6-14 – himmelsk lovsång och tillbedjan riktas till det slaktade Lammet

[1] *Åkalla* (grek epikaleomai) används i NT ifråga om bön i Apg 2:21, 9:14, 9:21, 15:17, 22:16, Rom 10:12-14, 1 Kor 1:2, 2 Tim 2:22, 1 Petr 1:17, och i flera av fallen åsyftas Jesus Kristus eller Fadern.